

СТАНОВИЩЕ

от доцент Костадин Бонев Костадинов,

Югозападен университет „Неофит Рилски“ Благоевград, Факултет по изкуствата,
Катедра „Телевизионно, театрално и киноизкуство“,

за придобиване на академичната длъжност „доцент“ на асистент д-р Валерия Крачунова – Попова по професионално направление 8.4. Театрално и филмово изкуство и научна специалност Кинознание, Киноизкуство и Телевизия

обнародван в Държавен вестник брой 57/ 19.07. 2019 г.

Рецензент доц. Костадин Бонев

Кандидат ас. д-р Валерия Крачунова – Попова

I. Кратки биографични данни за кандидата

Д-р Валерия Крачунова е придобила бакалавърска степен по специалността "Звукорежисура и медиен дизайн" в ДМА "Проф. Панчо Владигеров" и магистърска степен по специалността "Музикални компютърни технологии" в СУ „Св. Климент Охридски“. В НБУ специализира „Композиция“, в класа по „Композиция, оркестрация и съвременни музикални техники“ на проф. Ст. Драгостинов. През 2017 г. защитава докторска дисертация в НАТФИЗ „Кр. Сарафов“ на тема „Звукът в документалното кино“.

Д-р Валерия Крачунова е щатен преподавател по специалността „Звук в кино и телевизия“ в НАТФИЗ „Кр. Сарафов“. Член на техническата комисия към НФЦ.

Един от изявените звукорежисьори и звукови дизайнери в българското кино, носител на множество награди за композиция и звуков дизайн.

II. Характеристика на научната и научно-приложната продукция на кандидата

Кандидатът покрива изискванията съгласно чл. 70, ал.2, прилагайки теоретични разработки и авторски продукти / игрални, документални и анимационни филми/, както и информация за други творчески изяви в областта на изкуствата, рецензии и информация за различни награди за творчество и изпълнение в България и чужбина.

За участие в конкурса кандидатът прилага игралния филм „Врагове“, документалния „Синко мой“ и анимационния „The Outlander“.

Игралният филм „Врагове“ /реж. Светослав Овчаров/, продукция 2017г. е „исторически като фактура и съвременен като рефлексия“, според думите на филмовия критик Янко Терзиев. Това е филм, в който жестоката логика на военното време влиза в конфликт с логиката на междуличностните отношения. А смъртта присъства във всеки кадър.

Според сценариста и режисьора Светослав Овчаров „Във филма се разказва за загубена битка. Нали знаете, че след като стреляш по глигана, той винаги тръгва по посока на изстрела. По време на снимките в поведението на мнозина имаше такъв „глигански инстинкт“ – срещу огъня, срещу природата, срещу съдбата. Всички те се бяха изправили срещу нас.“

Тази обща атмосфера, пронизваща филма, дава ключа и към звуковото решение. Гласовете на актьорите потъват в тътена на оръдията и рева на морето. А над всичко се извисява минималистичния музикален лайтмотив, изграден от звуците на военни сигнали и женски глас. Така звуковата партитура се превръща във важен компонент на един филм, в който историческото време оживява. И авторите доказват тезата, че там, в ония смутни години, се крият причините за всичко онова, което сме днес.

Документалният „Синко мой“ /реж. Павлина Иванова/, продукция 2018 г. е изследване на хипи културата, показана като реална алтернатива на консуматорското общество, обградило ни отвсякъде. Според Нева Мичева „От екрана струят положителни вибрации и това е толкова осезаемо, че човек започва да се пита защо. Режисьорката Павлина Иванова /дебют в документалното кино/ си набелязва любопитен обект, отива на място с малък екип и се слива с пейзажа за определен отрязък от време, в който записва всички наличен материал. Пробира го в монтажа, вади централна линия и укрепващите я разклонения, „овластява“ обекта като субект.“ /Рецензия в „Българско филмово общество“ от 12.03.2018 г./

Звукът е записан от Людмил Божков. В постпродукцията Валерия Крачунова постига хомогенизиране на суровия изходен материал, като умело смесва автентични звуци, записани на терен, музика, записана в студио и допълнителни ефекти. Така тя постига качество, което издига филма на друго ниво.

Особен интерес представлява работата на Валерия Крачунова в анимационния филм „The Outlander“ /Реж. А. Антонова/, продукция 2019 г. Историята на слона Сюлейман и неговото странстване от Цейлон до Лисабон и от там през Алпите до Виена, изградена от над 5000 рисунки с молив надскача своето време и ни вълнува и днес. Звуковото решение е необичайно до степен на авангардност. Авторите съзнателно са се отказали от основни компоненти, които сме свикнали да присъстват в един анимационен филм, за да изградят пълнокръвна звукова фонограма, в която доминира гласът на разказвача и звуковите ефекти.

III. Основни приноси в научната, научно-приложната и преподавателска дейност на кандидата

1. В игралния „Врагове“ /реж. Св. Овчаров/ за пръв път в българското кино се изгражда многоканална фонограма на мащабни военни действия в съответствие със световните звукови стандарти.

2. Умело са съчетани синхронни записи от терен със записи на диалози и човешко присъствие в студио.

3. В документалния „Синко мой“ /реж. П. Иванова/ е постигнато хомогенизиране в звуковия дизайн, като са смесени десетки записи на различни по състав, вид и качество музикални изпълнения – студийни, концертни, разсвирване в градинки и по домовете на участниците, записани с насочен микрофон, а в отделни случаи – само с микрофон на камерата

4. В анимационния “The Outlander” /реж. А. Антонова/ чрез игрални звукови похвати е постигната пълнокръвна звукова фонограма в анимационен филм, като това е помогнало за смисловото обединяване на филма чрез звука.

IV. Критични бележки и препоръки

Предложените авторски разработки на кандидата – игрален, документален и анимационен филм, показват разностранните възможности на Валерия Крачунова – Попова да се справя еднакво добре в зависимост с предложената задача и изискванията на режисьора. Считаю, че трите филма са доказателство за нейния капацитет за работа в киното. В съчетание с нейните теоретични познания /Докторската ѝ дисертация „Звукът в документалното кино“/ са достатъчна гаранция за нейното бъдещо развитие.

Нямам критически бележки и препоръки.

V. Заключение

Давам еднозначно положителна оценка на кандидатурата на д-р *Валерия Крачунова - Попова* за придобиване на академичната длъжност „доцент“ по професионално направление 8.4. Театрално и филмово изкуство и научна специалност Кинознание, Киноизкуство и Телевизия обнародван в Държавен вестник брой 57/ 19.07. 2019 г.

Доц. Костадин Бонев